

der gives dem til at vise, hvad de duer til. De danske Kvinder bør fordrø langt mere af sig selv, end de hidtil har gjort, i Retning af Samfundsfølelse og Beredvillighed til at arbejde for Samfundssager. — En Landsudstilling er ogsaa en Samfundssag. Enhver, der havde set Udstillingen, burde af den have forstaaet, hvad Kvinderne betyder her i Landet. Men det er ikke den enkelte, der formaaer at føre en saadan Sag igennem; det er den samlede Flok; og derfor maa Kvinderne slutte sig sammen!

E. H.

Fra Rigsdagen.

Der er i Folkethinget af 8 socialdemokratiske Medlemmer af Thinget indbragt et Forslag til Lov om Hjælp fra det offentlige til faderløse ubemidlede Børns Underhold og Opdragelse.

§ 1.

Her i Landet forsørgelsesberettigede Enker efter Personer, henhørende til de i Lov Nr. 85 af 12. April 1892 om anerkendte Sygekasser § 6 nævnte Samfundsklasser, som er henviste til at ernære sig ved personligt Arbejde, og hvis Indtægt er væsentlig ringere end Familiens Indtægt i den afdøde Forsørgers Levetid, eller som efter Kommunalbestyrelsens (i København Magistratens) Skøn ikke kan erhverve det fornødne til deres uforsørgede Børns forsvarlige Underhold og Opdragelse, har Ret til af det offentlige at oppebære en Understøttelse til hvert Barns fyldte attende Aar, lig det Normalbidrag, der i Henhold til Lov om Mødre udenfor Ægteskabet og deres Børn ydes disse Mødre. Den saaledes ydede Hjælp har ikke Fattighjælps Virkning.

I Stedet for at oppebære den i 1ste Stykke nævnte Understøttelse har de i denne Lov omhandlede Enker Ret til vederlagsfrit at faa Barnet eller Børnene, for saa vidt de er skolepligtige, optagne i et af Kommunen oprettet Skolehjem (Dagarbejdsskole, jfr. Lov Nr. 72 af 1905 om Behandling af forbryderske og forsømte Børn og unge Personer).

Naar den Understøttelse, der ydes Moderen, af denne ikke udelukkende anvendes til Barnets eller Børnenes Underhold

eller Opdragelse, kan Kommunalbestyrelsen (i København Magistraten) bestemme, at Understøttelsen skal ydes i Naturalier (Føde, Beklædning osv.), eller at Barnet eller Børnene, efter at Henvendelse til Værgeraadet derom er sket, tilpligtes at besøge et Skolehjem (Dagarbejdsskole), en Arbejdsstue, et Fortsættelsesasyl eller lignende Indretning, hvor saadanne findes.

§ 5.

Af Kommunernes Udgifter i Henhold til denne Lov tilskyder Statskassen Halvdel.

Statstilskuddet fordeles mellem Kommunerne i Forhold til, hvad hver enkelt af disse ifølge de modtagne Indberetninger har anvendt.

Tanken om at yde denne Hjælp blev fra alle Sider mødt med Sympathi, selv om der hersker Uenighed med Hensyn til Maaden, hvorpaa Sagen bedst ordnes.

Ordføreren for Forslagsstillerne, Folkethingsmand Sabroe, sagde i sin Tale, hvori han anbefalede Forslaget: »Dansk Kvindesamfund har ikke paa sin Kongres taget dette Spørgsmaal op, de bestaaende Overklassekvindeforeninger har ikke beskæftiget sig dermed«. (Rigsdagstid, Sp. 653). Hvorvidt Hr. Sabroe dermed har ment, at Dansk Kvindesamfund er en Overklassekvindeforening eller ikke fremgaar ikke klart af den citerede Udtalelse. Vi maa imidlertid gaa ud fra, at Hr. Sabroe er saa vel underrettet, at han ved, at den Betegnelse for Dansk Kvindesamfund er ganske fejlagtig, og at det hverken ved sine Maal eller ved sine Medlemmer kan siges at tilhøre den ene eller den anden Klasse.

Dansk Kvindesamfund har ganske vist ikke taget dette Spørgsmaal op, men i denne Sammenhæng kunde det maaske være rigtigt at minde om, at den i Lovforslagets § 1 omtalte »Lov om Mødre udenfor Ægteskabet og deres Børn« (hvorved formodentlig menes »Lov indeholdende Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre« af 27-5-08) er bleven gennemført paa Dansk Kvindesamfunds Initiativ og ved dets Medvirkning.

Lykkes det ikke Rigsdagen, saa længe den kun bestaar af Mænd, at finde en Ordning, hvorved Enkernes og de Faderløses Kaar bliver betydeligt bedre, saa vil Sagen sikkert blive gennemført, naar Dansk Kvindesamfund har naaet sit store Maal: